

TALENTS

AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN
DE RIGALT A PUIGDENGOLAS

COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ
COL·LECCIÓ CARMEN THYSSEN

Del 12 | 02 | 2021 al 9 | 01 | 2022

DOSSIER DE PREMSA

Museu
Carmen Thyssen
Andorra

Crédit Andorrà

FUNDACIÓ MUSEU ANDORRA (MUSEAND)

Presidenta

Sílvia Riva

Vicepresidenta

Carmen Thyssen-Bornemisza

Vicepresident

Borja Thyssen-Bornemisza

Patrons

Verònica Canals

Rosa Gili

Jordi Macià

Montserrat Planelles

Jordi Bech

Guillermo Cervera

Gerent

Pep Farràs Abelló

Cap de projectes

Teresa Areny

Equip Museu Carmen

Thyssen Andorra

Raquel Begueria

Charline Bony

Marta Cudinach

Alícia Luño

Martí Pons

Núria Roldan

CRÈDIT ANDORRÀ

President del Consell

d'Administració

Antoni Pintat Mas

Conseller executiu i

director general

Xavier Cornella Castel

Director de Comunicació

Corporativa, Màrqueting

i Transformació Digital

Clients

Joan R. Mas

Conservadora de la

Col·lecció d'Art

de Crèdit Andorrà

Gemma Martín

CATÀLEG

Obres:

Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà

Col·lecció Carmen Thyssen

Edició:

Fundació Museu Andorra

Comissaris:

Isabel Rodríguez Ferrer

Guillermo Cervera

Coordinació:

Núria Parés

Assistent de coordinació:

Núria Roldan

Textos:

Col·lecció Carmen Thyssen

Equip Museu Carmen Thyssen

Andorra

Traducció:

Bornal Traduccions

Col·lecció Carmen Thyssen

Museu Carmen Thyssen Andorra

Disseny gràfic:

Núria Publicitat

Impressió i enquadernació:

Impremta Solber

EXPOSICIÓ

Comissaris:

Isabel Rodríguez Ferrer

Guillermo Cervera

Coordinació:

Núria Parés

Cap de projectes:

Teresa Areny

Administració i comunicació:

Martí Pons

Núria Roldan

Textos:

Guillermo Cervera

Núria Parés

Disseny gràfic:

Núria Publicitat

Audioguies:

MuseumMate

Equip Museu Carmen Thyssen Andorra

Discurs musical:

Fundació ONCA, Albert Gumí

Pantalles interactives:

Digalix

Equip Museu Carmen Thyssen Andorra

Transport i muntatge:

InteArt

Il·luminació:

ERCO, Miguel Ángel Castro

Seguretat:

GSI Seguretat

Assegurances:

Financera d'Assegurances

ANGLADA CAMARASA, Hermen - *Clariana a Montserrat*

OPISSO SALA, Ricard - *Santiago Rusiñol*

PUIGDENGOLAS BARELLA, Josep - *Paisatge daurat, Cerdanya*

© Ricard Opisso, Josep Puigdemongas, Hermen Anglada Camarasa, VEGAP, Andorra, 2021

RIGALT i FARRIOLS, Lluís - *Corbera de Llobregat*

ROIG y SOLER, Joan - *Platja de Vilanova*

TERRUELLA MATILLA, Joaquim - *Platja de Port de Llançà*

Col·lecció Carmen Thyssen-Bornemisza

BARRAU BUÑOL, Laureà - *A l'era, batent*

BARRAU BUÑOL, Laureà - *Eivissenca traient aigua del pou*

CARDONA LLADÓS, Joan - *Dona amb nen*

DURANCAMPS FOLGUERA, Rafael - *Flors al vas*

DURANCAMPS FOLGUERA, Rafael - *Paisatge nevat*

ROS y GÜELL, Antoni - *Paisatge, el Ter*

TERRUELLA MATILLA, Joaquim - *Marina. L'Estartit*

CASAS i CARBÓ, Ramon - *Retrat del dramaturg Joaquín Dicenta*

GALOFRE i GIMÉNEZ, Baldomer - *Paisatge*

GALWEY GARCIA, Enric - *Paisatge amb ovelles*

GRANER ARRUFÍ, Lluís - *Nenes a la claror d'un fanal*

MARTÍ y ALSINA, Ramon - *Camps de blat a l'estiu*

MASRIERA i MANOVENS, Josep - *Figura al bosc*

MEIFRÈN i ROIG, Eliseu - *Mar del Plata, Argentina*

MERCADÉ FÀBREGA, Benet - *Carrer rural*

MIR i TRINXET, Joaquim - *Prats de Santa Coloma, Andorra*

NONELL i MONTURIOL, Isidre - *Gitana asseguda*

RIGALT i FARRIOLS, Lluís - *Paisatge*

ROIG y SOLER, Joan - *Cases a la platja*

RUSIÑOL i PRATS, Santiago - *Pati i figura*

URGELL i INGLADA, Modest - *Paisatge*

VAYREDA i VILA, Joaquim - *Paisatge amb vaques i figures femenines*

© 2021 Crèdit Andorrà

El Museu Carmen Thyssen Andorra ha fet tot el possible per tal de localitzar els titulars dels drets d'autor de les obres reproduïdes en aquest suport. Ens excusem per qualsevol error o omissió que, una vegada comunicats, seran rectificats.

© d'aquesta edició: Fundació Museu Andorra (MUSEAND)

© dels textos: els seus autors

Fotografies de les obres de la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà: Jaume Blassi

Tots els drets reservats

Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcial, ni ser enregistrada ni transmesa de cap manera per un sistema de recuperació d'informació, ni per cap altre mitjà, ja sigui mecànic, fotogràfic, electrònic, per fotocòpia o qualsevol altre, sense l'autorització prèvia per escrit de la Fundació Museu Andorra (MUSEAND).

El Museu Carmen Thyssen Andorra ha tractat de localitzar els titulars dels drets de tots els documents utilitzats i els elements gràfics reproduïts. Ens excusem prop de tots aquells a qui ens ha estat impossible localitzar.

ÍNDEX

PRESENTACIONS

ISABEL RODRÍGUEZ FERRER I GUILLERMO CERVERA	05
TERESA ARENY	08

BLOCS EXPOSITIUS

ESCOLA DE LLOTJA	10
ESCOLA D'OLOT	12
COLLA DEL SAFRÀ	14
LUMINISTES DE SITGES	16
ELS QUATRE GATS	17

COL·LABORACIÓ AMB ENTITATS

COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ	21
FUNDACIÓ ONCA	22

PROJECTES COMPARTITS

SRCA I L'HOSPITAL DE DIA	25
UNIVERSITAT DE MÁLAGA	25
UNIVERSITAT D'ANDORRA	26
DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT	26
AMB LA COL·LABORACIÓ DE XERIDELL	
COL·LABORACIÓ AMB LES ESCOLES D'ART	27
ACTIVITATS RELACIONADES AMB L'EXPOSICIÓ	27

NOVES TECNOLOGIES

29

INFORMACIÓ ADDICIONAL

30

ANNEX

32

PRESENTACIONS

«RETRAT DEL DRAMATURG JOAQUÍN DICENTA», 1905

CASAS i CARBÓ, Ramon

ISABEL RODRÍGUEZ FERRER

GUILLERMO CERVERA

COMISSARIS

05

PRESENTACIONS

L' exposició «Talents amb denominació d'origen: de Rigalt a Puigdemongas» disposa d'una selecció de quadres d'artistes catalans que la col·lecció d'art de Crèdit Andorrà ha anat forjant des del 1989. Casas, Urgell, Mir o Meifrèn són alguns dels protagonistes de la mostra. L'exposició es complementa amb algunes obres procedents de la col·lecció Carmen Thyssen que comparteixen autor. Entre les pintures seleccionades, coneixerem l'obra d'artistes especialitzats en diferents tipus de paisatge i en el retrat, i d'altres polifacètics que plasmen la seva expertesa sobre la tela.

Entre els paisatgistes, alguns van trobar la seva font d'inspiració en la seva terra, mentre que d'altres van cercar indrets llunyans dins de la península, insulars i, fins i tot, fora del continent. Una gran part dels artistes catalans representats van tenir la sort de poder explorar noves tendències fora de Catalunya, tot i que de tornada a casa no van deixar de pintar indrets rurals inspiradors. És el cas del *Paisatge amb ovelles* d'Enric Galwey, un paisatgista naturalista romàntic de l'escola d'Olot que va retratar paratges de la Garrotxa amb la influència de l'escola de Barbizon. Un altre dels paisatgistes i pintor de marines més importants de la pintura catalana del segle XIX va ser Ramon Martí y Alsina, tot un referent en la pintura catalana que aconsegueix magistralment un equilibri entre dibuix, llum i color tan realista que l'espectador pot immersir-se en paratges com *Camps de blat a l'estiu*. En aquesta línia, el seu deixeble i seguidor Joaquim Vayreda combina realisme i romanticisme a *Paisatge amb vaques i figures femenines*, un oli que revalor els elements de la natura en perfecta harmonia. L'any 1891, el diari setmanal *La Ilustración hispano-americana*, amb motiu de l'Exposició General de Belles

Arts, publicava una obra de Josep Masriera amb el títol *Bosquecillo de Llavaneras*; es tracta del mateix quadre que l'artista va titular *Figura al bosc*, un dels paisatges naturals que componen l'exposició.

Benet Mercadé, tot i que va realitzar nombrosos retrats, va ser també un reconegut paisatgista que el darrer any de la seva vida va dibuixar escenes com *Carrer rural*, en la qual descriu una població rural catalana de mitjan segle XIX. Lluís Rigalt també ens regala una escena bucòlica en l'obra *Paisatge* que relata amb detall com un pastor i el seu gos, protegits per l'ombra dels arbres, guarden un petit ramat d'ovelles. Un altre paisatgista català, el modernista Antoni Ros y Güell, tenia una manera molt particular de transmetre l'estil romàntic dels seus paisatges, tal com ho demostra una de les seves obres al voltant del riu Ter, *Paisatge, el Ter*. Una altra composició de caràcter més intimista és el *Paisatge* de Modest Urgell, que recrea una melancòlica escena quotidiana en un paratge rural tenyit dels particulars ocres de tardor i de la llum de capvespre característics de l'emotiu pintor.

La llum mediterrània i les costes catalanes també van ser inescotables fonts d'inspiració per a molts pintors. A Sitges, Joan Roig y Soler, juntament amb el seu amic Arcadi Mas i Fondevila, van fundar l'escola luminista. *Cases a la platja* de Roig y Soler és un viu retrat de la llum d'un dels paisatges de platja que van seduir aquest artista català, com ho va ser també *Platja de Vilanova*, una obra de la col·lecció Carmen Thyssen de característiques molt similars.

La llum del Mediterrani també va captivar pintors com Joaquim Terruella i Santiago Rusiñol. La marina de Terruella mostra la costa de l'Estartit (Girona) amb unes tonalitats terroses que recorden les de

Santiago Rusiñol. Rusiñol va ser un dels artistes cabdals del Modernisme català i als entorns de Sitges va descobrir nombrosos escenaris que va retratar, com *Pati i figura*, que descriu una melancòlica figura infantil jugant en un pati interior.

Dels artistes representats en l'exposició, molts van ser excel·lents retratistes. Un dels exemples més representatius és l'obra de Ricard Opisso *Santiago Rusiñol*, que forma part d'una llarga llista de retrats dels concurrents a Els Quatre Gats realitzats amb carbonet sobre paper.

La qualitat pictòrica de Ramon Casas és evident en la totalitat de la seva producció pictòrica; en l'obra *Retrat del dramaturg Joaquín Dicenta* s'aprecia com el pintor representava fidelment la personalitat del retratat.

Altres pintors com Cardona i Graner van projectar els seus retrats des del punt de vista de la llum. A *Dona amb nen*, de Joan Cardona, l'escena assoleix un nivell de contrast gràcies a la utilització del clarobscur, mentre que a *Nenes a la claror* d'un fanal, de Lluís Graner, tant l'estudi de la llum com la concepció escènica corroboren que aquest pintor s'hagi inscrit com al gran mestre català del clarobscur del segle XIX.

L'obra d'Isidre Nonell també reflecteix la foscor en el retrat *Gitana asseguda*, però, més que per motius d'estudi lumínic, Nonell relaciona els colors tenebristes amb l'obscuritat de la temàtica escollida.

Sigui per motius involuntaris, per aventura, per cercar nous mercats o per raons merament inspiradores, molts artistes catalans van deixar testimoni dels indrets que havien visitat a través dels seus paisatges i escenes d'arreu.

Hermen Anglada va representar les muntanyes de

Montserrat durant un període d'exili al monestir, en un entorn d'una bellesa excepcional que li va proporcionar la motivació suficient per no deixar de pintar obres com *Clariana a Montserrat* malgrat les circumstàncies. En canvi, l'obra de Laureà Barrau *A l'era, batent* representa un escenari d'Eivissa i la seva gent, un destí que Barrau va escollir com al seu lloc de residència, tot i haver conegut ciutats inspiradores com Roma, París o Nova York. A Eivissa va retratar multitud d'escenes costumistes, com *Eivissenca traient aigua del pou*, de la col·lecció Carmen Thyssen, que també es pot veure en l'exposició. Eliseu Meifrèn va ser un dels catalans que va tenir l'oportunitat de creuar l'Atlàntic, viatjant en diverses ocasions a l'Argentina. El quadre *Mar del Plata, Argentina* és un testimoni d'aquests viatges i de la seva passió per pintar marines, una temàtica que va tractar amb la influència de l'impressionisme que havia conegut a París.

Dos dels paisatges exposats acrediten el pas dels seus autors per Andorra. En primer lloc, trobem el *Paisatge nevat* de Rafael Durancamps, un paratge que, malgrat que no s'especifica en el títol de l'obra, és el viu retrat de l'andorrana vall d'Incles. Val a dir que Durancamps no solament era paisatgista, tal com ho mostra el bodegó exposat *Flors al vas*, de la col·lecció Carmen Thyssen. A més del paisatge andorrà de Durancamps, destaca el paisatge de Joaquim Mir, que va deixar varis testimonis pictòrics de les seves estades a les valls els anys 1930, com és el cas de *Prats de Santa Coloma, Andorra*, una representació dels camps d'aquesta població amb l'estil tan identificador del treball de Mir.

Seguint la inclinació per la pintura de paisatges de muntanya, l'obra *Paisatge daurat, Cerdanya*, de Josep Puigdemengolas, desvela les estades de l'artista en aquesta contrada. D'altra banda, Baldomer Galofre també ens ofereix un paisatge muntanyenc, *Paisatge*, en una singular

tela vertical que accentua l'alçada de les muntanyes ressenyades.

L'exposició fa un recorregut per l'obra d'artistes catalans de la fi del segle XIX i el principi del segle XX, pintors que van coincidir en la seva formació o que van crear escola pròpia. La selecció d'obres exposades pretén mostrar la similitud i les divergències entre pintors catalans d'aquesta època, els estils més singulars i les afinitats en el seu treball. Gràcies a la contribució de la col·lecció d'art de Crèdit Andorrà, el Museu Carmen Thyssen Andorra obre les portes a una nova exposició que recopila pintures dels grans mestres catalans que formen part de la col·lecció andorrana.

TERESA ARENY

CAP DE PROJECTES

08

PRESENTACIONS

El Museu Carmen Thyssen Andorra presenta la nova exposició «Talents, amb denominació d'origen. De Rigalt a Puigdengolas», una nova ocasió per apropar l'art i la cultura al nostre país fruit de la complicitat entre dues col·leccions, la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà i la Col·lecció Carmen Thyssen.

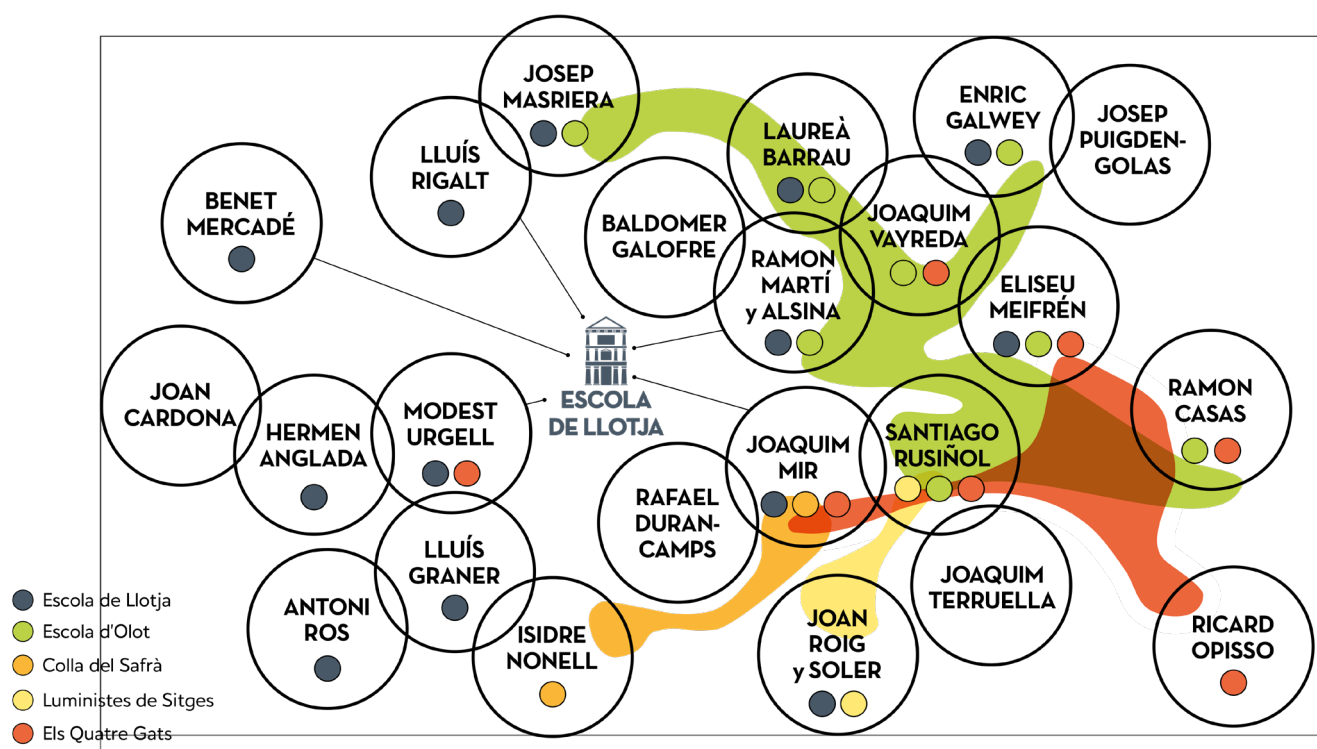
La sala d'exposicions ofereix una experiència musico-visual, clar exemple de la voluntat de continuar potenciant les sinergies culturals entre dues fundacions de gran referència al Principat. El discurs artístic dels co-comissaris, Isabel Rodríguez i Guillermo Cervera, estarà acompanyat del discurs musical del comissari de la Fundació ONCA, Albert Gumí. Una oportunitat per gaudir del mestissatge entre l'art pictòric i la música, i enriquir l'experiència del visitant.

El museu defineix la mostra com l'eix d'unió de les diferents activitats dissenyades per l'equip de treball, amb l'objectiu d'oferir a la nostra audiència el descobriment d'autors, d'escoles artístiques, de paisatges, de personatges, de professions i tradicions pertanyents a la nostra memòria col·lectiva. Les activitats estaran impregnades de música, literatura o plàstica, promovent la comunió de les obres d'arts amb d'altres disciplines artístiques.

Per aquest motiu, es programaran activitats dirigides a tot el públic, incidint especialment amb el públic familiar, la gent gran, les persones amb diversitat funcional, les persones amb dificultats per accedir a la cultura i a totes les persones susceptibles de voler gaudir de l'art en directe. El museu ha de ser una eina d'inclusió social i que els participants tinguin l'oportunitat de fer un recorregut vital en la creació i en la interacció, per explorar nous horitzons i posar a l'abast de tothom la participació artística.

L'equipament museístic ha d'esdevenir una parada cultural imprescindible per als turistes del país. El museu vol ser un espai de dinamització cultural amb la clara voluntat de crear petits regals artístics per l'aprenentatge, per l'evasió i el gaudi, en un moment vital per a la nostra societat.

BLOCS EXPOSITIUS

L'ESCOLA DE LLOTJA: PIONERA EN EDUCACIÓ ARTÍSTICA

10

BLOCS EXPOSITIUS

L'Escola d'Art i Superior de Disseny de Barcelona inicialment va situar les seves aules al primer pis a la Llotja de Mar, un edifici neoclàssic on es reunien els mercaders per a la contractació de tot allò que arribava des del mar. Arran d'això, avui dia la coneixem com la Llotja. És l'escola més antiga d'Espanya i la seva llarga tradició ha servit d'experiència per continuar adaptant-se a tots els temps i oferir una millor formació artística. Inaugurada per la Junta de Comerç de Barcelona el 23 de gener del 1775 amb el nom d'Escola Gratuïta de Disseny, evoluciona en diverses etapes fins l'actualitat.

El primer director de la Llotja, Pere Pascual Moles, gravador de professió, hi incorpora les arts plàstiques originàries de l'academicisme. Al principi, l'escola era gratuïta i es facilitaven beques i ajudes perquè estudiants procedents de Madrid, Roma i París poguessin estudiar-hi.

Ben aviat, el centre es va transformar en l'Escola de Nobles Arts, centrant-se principalment a formar pintors i escultors, seguint les influències renaixentistes. A partir de l'any 1817, amb la incorporació de les classes d'arquitectura, de les quals era la pionera a Catalunya, la Llotja es converteix en un referent d'escola moderna i passa a estar en el punt de mira de tots els artistes.

A la fi del segle XIX, l'escola passa a formar part de l'Acadèmia Provincial de Belles Arts adoptant un nou nom, Escola Provincial de Belles Arts. En aquell moment, els ensenyaments artístics estaven dirigits a les arts industrials i els cursos es van dividir en superiors i menors, segons el tipus d'art que s'hi impartia. Tot i l'ampliació de l'oferta acadèmica, les

formacions pràctiques continuaven portant-se a terme fora de l'escola, com s'havia fet des d'un inici.

Llavors, es va poder comptar amb professors notables com Ramón Martí y Alsina o Lluís Rigalt, qui havia estat alumne anys enrere del seu pare, que ensenyava les més pures normes academicistes i les lleis de la perspectiva. El mestre acabarà assumint la direcció de l'escola. A final de segle s'introduiran mètodes pedagògics oposats als acadèmics, per fomentar la lliure creació artística basada en nous conceptes com l'idealisme.

L'inici del segle XX arriba amb novetats, el Modernisme català impregna totes les modalitats estètiques, que deriven en nous conceptes artístics i, consegüentment, en l'aplicació d'una important reforma general en els decrets sobre l'ensenyament artístic vigent fins llavors a la Llotja. La reforma porta a la desvinculació de l'Acadèmia Provincial de Belles Arts i passa a anomenar-se Escola d'Arts i Oficis Artístics i Belles Arts, i partir del 1910 s'introdueixen els tallers a la mateixa escola, fet que desemboca en noves especialitats que avui dia encara continuen actives.

Aquesta reforma motiva Àngel Ferrant, professor de modelat de la Llotja, a portar una renovació en el pla pedagògic, fet que el converteix en un dels personatges més destacats de la història de l'escola.

Durant el seu càrrec, Ferrant aconsegueix una beca per anar a Viena, on va poder estudiar el sistema educatiu artístic, i allà es va impregnar dels principis de l'escola de la Bauhaus. Arran d'aquesta experiència, el professor elabora un pla d'estudis artístics inspirats en aquesta escola, que es considerarà una de les

propostes més modernes i rellevants en el camp artístic portades a terme a Catalunya i Espanya. Tot i haver estat molt aclamada per tots els alumnes, malauradament, la proposta no es va acabar d'implantar.

La Llotja i la seva modernitat van atraure un gran nombre d'artistes que han obtingut un gran renom, com Eliseu Meifrèn, Hermen Anglada, Lluís Graner i Joaquim Mir, que van adquirir una ampla formació que els va permetre d'influenciar-se entre ells i, d'aquesta manera, establir un estil propi.

L'Escola de Llotja és la seu, doncs, d'una llarga i notable tradició artística que ha perdurat fins als nostres dies oferint un gran ventall de formacions artístiques.

L'ESCOLA D'OLOT: LA REVOLUCIÓ DEL PAISATGE

12

BLOCS EXPOSITIUS

En el marc històric de la Catalunya de la fi del segle XIX s'esdevé un període de benestar econòmic que afavoreix l'aparició de la burgesia, una classe que s'acabarà convertint en el motor de la seva Renaixença cultural.

Aquest nou estament social influencia de manera directa l'àmbit de les arts, marcant preferències que determinaran el gust artístic del moment, en especial en la pintura, per la qual la classe benestant té especial predilecció, i és en aquest moment quan agafen força les diverses escoles pictòriques catalanes, entre elles, l'escola d'Olot.

L'ambient burgès reclama pintures modernes, en les quals es transmeten el dia a dia i els valors tradicionals, però carregades de lirisme. Això determinarà l'evolució de l'oferta pictòrica dins les galeries de la capital i, en conseqüència, la notorietat dels artistes.

És en aquest moment quan Joaquim Vayreda, que en els seus inicis va entrar a formar part del taller de Martí i Alsina -fet que el marcarà de per vida-, funda el 1868 el Centre Artístic d'Olot, juntament amb Josep Berga i Boix, després de diverses estades a França. És a París on Vayreda recull els últims corrents del paisatgisme, que portarà a Olot, posant de moda amb les seves composicions els escenaris rurals dels entorns olotins.

Els anys setanta i vuitanta del segle XIX van ser la culminació de l'èxit de Joaquim Vayreda: pocs pintors tenien el seu reconeixement i la seva obra plàstica tenia un bon mercat. A la Sala Parés, on havia exposat diverses vegades des de la seva inauguració el 1877, la burgesia esperava els paisatges de l'ambaixador de l'escola d'Olot amb impaciència. A banda del

reconeixement del públic, l'artista va rebre, en aquesta època, diversos guardons en diferents capitals europees.

El Centre Artístic s'acabarà transformant en la seu de l'escola d'Olot i com les obres de Vayreda, d'última tendència, atreuran a la regió mestres com Urgell, Rusiñol, Masriera i Galwey, entre d'altres, amb aquesta voluntat d'experimentar nous llenguatges estètics en la plasmació de la natura.

Paral·lament al nucli artístic de Barcelona, doncs, on es concentra la major part de l'activitat artística del moment, Olot es converteix en un focus de revolució pictòrica hereva del paisatgisme anglès de Constable i de l'escola de Barbizon. Joaquim Vayreda es consolida com a capdavanter del paisatgisme català modern i líder indiscutible d'aquest grup d'artistes d'arreu, que arriben a la Garrotxa per compartir el gust pel tractament de la llum i les variacions cromàtiques dels seus indrets.

Aquests pintors arribats als paisatges olotins s'inspiren al natural, seguint el camí iniciat per Vayreda. Això sí, cadascun amb la seva pròpia tècnica, amb llibertat d'estil.

La tècnica lliure va intrínseca a la modernitat que representa en aquell moment el fet d'observar la natura i copsar els instants fugissers que proporciona la llum en els elements del paisatge.

Aíxi com Urgell en capta crepuscles carregats de romanticisme i melangia amb una pinzellada fina, Rusiñol, arribat a la terra amb caràcter cosmopolita, n'extreu paisatges i atmosferes plens de poesia. Masriera i Barrau s'hi inspiren amb una paleta refinada, i Galwey, segona generació de l'escola

olotina, es fixa com l'atmosfera en tamisa el color. Tots ells, amb el seu estil particular, cercant la plasmació més fidel de la realitat, pretenen, en definitiva, captar una llum i un color que l'espectador pot identificar.

L'escola pictòrica d'Olot la formen, doncs, aquest grup heterogeni d'artistes, arribats d'arreu, que inicien la modernització plàstica del paisatgisme a la segona meitat de segle, en escenaris naturals de la comarca, representant els seus paisatges a través de la captació dels matisos de lluminositat i el color que se'n deriva, i fent de l'observació a l'aire lliure el *leitmotiv* de la seva inspiració, tal com havien iniciat, poc abans, els establerts a l'àrea de Barbizon.

Olot promourà aquesta visió innovadora en la pintura i és així, durant la segona meitat del segle XIX quan l'element lumínic i les seves variacions cromàtiques assoleixen una importància cabdal, que el paisatgisme català adquireix un prestigi i una personalitat propis.

LA COLLA DEL SAFRÀ: REBELS EFÍMERS DEL COLOR

14

BLOCS EXPOSITIUS

Tractant de continuar l'aventura iniciada a principis de segle, molts artistes no van poder resistir-se a l'atracció de la ciutat de París, a la recerca del seu propi llenguatge personal. Malauradament, la majoria d'aspirants no tenien mitjans suficients per traslladar-se a aquella capital, donat que no provenien de famílies acomodades, sinó de famílies obreres o de la petita burgesia, i les seves economies limitades, en certa manera, els condicionava a seguir amb la tradició pictòrica.

Rebels i inconformistes, els emergents pintors barcelonins es van reunir amb la intenció de fugir dels cànons estètics que s'impartien des de l'Escola de Belles Arts de Barcelona (Escola de Llotja), entorn de la qual van coincidir tota una generació postmodernista de la darrera dècada del segle XIX: la Colla del Safrà.

D'estatuts inconcrets, el grup de joves compartia una certa actitud anàrquica, fins a l'extrem que Manolo Hugué diria més tard: "qui més, qui menys, tots érem anarquistes", un aspecte pessimista i tràgic que cristal·litzaria en les inquietuds pleinairistes dels seus integrants, aproximant-los a la generació literària del 98.

Vistes suburbanes, motius poc atractius, la dualitat d'una Barcelona que es debat entre l'àrea rural i la industrial, i l'aparició de la temàtica de la societat marginal, van passar a ser un tema preeminent per als membres de la Colla del Safrà, entre els quals cal destacar la figura d'Isidre Nonell.

La representació de l'Espanya tenebrosa amb una mirada crítica, fins i tot esperpèntica, pictòricament propera a Goya, el gran referent de José Gutiérrez

Solana i del mateix Isidre Nonell, si bé d'es d'un aspecte més poètic, s'iniciarà precisament amb la Colla del Safrà. Les seves obres i dibuixos responien a la mateixa sensibilitat que havia impulsat Darío de Regoyos a descriure *La Espanya negra*, un llibre en que deixarà testimoni de les tèniques impressions d'un viatge per la península en 1888, juntament amb el gran poeta belga Emile Verhaeren.

Aquest període també va ser clau per al jove Joaquim Mir, emparentat fins llavors amb el Modernisme de Santiago Rusiñol, en què mostrava ja el seu interès pel luminisme i les qualitats expressives del color. Serà precisament una particularitat estètica la que donarà nom al grup de la Colla del Safrà, per la saturació dels grocs i dels ocres utilitzats en capturar les llums i les ombres, sovint inquietants i suggeridores, testimonis de la nostàlgia del moment.

Portant la seva incansable cerca entre el realisme i l'abstracció, Mir finalment abandonarà la crítica social en favor de la pintura de paisatge de tall expressionista, amb el descobriment del color del mediterrani, que mantindrà en la maduresa de la seva obra. La superació, segurament inconscient, de la pintura impressionista equiparable a la de Odilon Redon o Pierre Bonnard, es basarà en la interpretació intuïtiva del paisatge, que compon a base de taques de color que voregen molt sovint l'abstracció, amb les quals donarà pas a la riquesa de la seva última etapa, la dels paisatges andorrans.

Altres membres com Ramon Pichot o Joaquim Sunyer serviran de testimonis valuosos del redescobriment dels carrers de Barcelona a *plein air* i de les poblacions annexes com, Sant Martí de Provençals, en ple procés d'industrialització. Ambdós, iniciats en el món bohemi compartit a Els Quatre Gats, sense cap més full de ruta que la denúncia social i l'efervescència de la joventut. Una breu etapa que va concloure als tres anys (1893-1896) i que, tanmateix, per les seves particulars derivacions estètiques i la seva influència en altres corrents posteriors, va ser crucial en l'evolució de la pintura catalana de principis del segle XX, presagiant alguns aspectes de l'avantguarda pictòrica europea.

ELS LUMINISTES DE SITGES: LA LLUM, EL MAR I LA MODERNITAT

16

BLOCS EXPOSITIUS

El fet de copsar la llum a l'aire lliure va remoure els fonaments de la tècnica pictòrica i es va convertir en l'obsessió compartida dels pintors de l'últim quart del segle XIX. Aquesta llum agrupava artistes com Laureà Barrau i Joaquim Terruella, que s'instal·laven en paratges que els captivaven. Les anomenades escoles luministes compartien premisses com la de traslladar les sensacions ambientals a la tela. En un d'aquests escenaris, Sitges, aquesta agrupació de pintors d'aire lliure van començar-hi a gestar les bases del Modernisme.

La pintura de paisatge serà determinant en la renovació de l'art modern, quan els artistes inicien un diàleg amb la natura, experimentant nous mètodes, fixant-se en els seus detalls. Arran de mar i a l'aire lliure, a Sitges, un grup d'artistes va descobrir la lluminositat pròpia del Mediterrani. Els seus efectes vibrants sobre els elements del paisatge van servir de font d'inspiració a molts pintors de tècnica ben apresada i solucions formals, sovint importades de París i Roma.

Pel seu especial èmfasi en la representació de la llum, l'anomenada escola de Sitges es classifica dins el luminisme, que es desenvolupa arreu amb diverses escoles nacionals a Europa i Estats Units. El paisatgisme d'aquests artistes d'inquietuds impressionistes que s'instal·len a Sitges sorgeix com a tendència oposada al realisme malenconiós dels d'Olot. Joan Roig y Soler i Arcadi Mas i Fontdevila traslladen el luminisme intens del Fortuny de la darrera època a Sitges. La figura de Marià Fortuny serà clau per a l'agrupació sitgetana: el seu domini vigorós de la llum, la vibració cromàtica i les seves composicions d'aparença senzilla serviran de referent per la seva tècnica i modernitat.

A la fi del segle XIX, Sitges atraurà nombrosos creadors i es convertirà en lloc de pas obligat per als artistes. La manera d'interpretar l'empremta càlida de la seva enlluernadora bellesa sedueix Rusiñol i Casas, que esdevindran instigadors d'un nou focus artístic d'última tendència fora de la capital.

L'any 1892, Santiago Rusiñol va convertir Sitges en un centre d'activitats culturals, convidant-hi als intel·lectuals vinculats al Modernisme. Hi va comprar dues cases de pescadors, on va edificar la seva casa i estudi, anomenant-lo el Cau Ferrat: el seu cau, ple de forja. Allà va començar a organitzar-hi festes, en què l'art, la cultura i el *divertimento* anaven de la mà. Eren les anomenades Festes Modernistes de Sitges. Se'n van celebrar cinc, organitzades per Rusiñol i els seus dos inseparables amics: Ramon Casas i Miquel Utrillo. Aquests actes culturals, promoguts pel pintor, situaran Sitges en el punt de mira com a centre de manifestació de l'estètica Modernista, de l'Art Total.

El Cau Ferrat va acollir els artistes, i l'ambient intel·lectual de les festes culturals de Rusiñol, va afavorir la reivindicació i l'assentament de les bases del Modernisme. El nucli modernista sorgiria d'aquestes trobades a Sitges. Les Festes Modernistes eren un mena d'espai ideològic on es van dur a terme tot tipus de manifestacions artístiques des del 1892 fins al 1894. Els artistes i intel·lectuals van impulsar els nous corrents artístics i les bases d'una nova cultura allunyada del classicisme. Els nous gustos modernistes seran el viu reflex d'un canvi de mentalitat i d'una reacció contra la tradició acadèmica i el conservadorisme. El Modernisme neix com una reacció al passat, i aquests nuclis creatius que fomenten la llibertat s'aniran encaminant cap a les avantguardes.

ELS QUATRE GATS: CONCURRENTS AMB L'AVANTGUARDA

17

BLOCS EXPOSITIUS

Roland Barthes, filòsof i crític francès, va dir : “Ser d’ avantguarda és conèixer allò que és mort; ser de rereguarda és continuar estimant-ho, encara que sigui mort.” En aquest sentit, sembla legítim dir que aquesta frase reflecteix perfectament la situació artística europea de la fi del segle XIX.

Vegem les premisses d’aquesta proliferació cultural. Sinònim d’un període de canvis, el segle XIX no deixa de fascinar pels seus avenços, ja siguin polítics, socials, econòmics, religiosos o tècnics. Fent-se eco d’aquesta tendència, la història de l’art no és una excepció. Governat durant segles per les elits, normalitzat per les institucions oficials i glorificat per l’alta societat, l’art acadèmic interpreta la monumentalitat i la tradició; un art orientat a la grandiositat dels períodes clàssics, en què prevalia la idealització de cossos, escenes i espais.

No obstant això, la primacia de les belles arts del segle XIX va donar pas a un rival important, encarnat per les avantguardes inicialment parisenses, que definiria gairebé per complet els moviments emergents havent entrat al segle següent. Aquesta presa de consciència allibera l’estètica que es rebel·la. Sovint es diu que una imatge val més que mil paraules, ara els artistes pinten la cara oculta de la societat, els temes populars, els tabús. En definitiva, es fixen i representen la banalitat i la realitat de la vida quotidiana.

D’una manera tan singular com aquests conceptes creatius, la modernitat es desenvolupa en nous espais, impregnats de la llibertat en un període de ressorgiment, on allò prohibit i la censura de París passen a ser només records.

Els Quatre Gats, cabaret mític de Barcelona que repren el concepte dels cabarets parisencs, és un espai propici per a la nova estètica. Directament inspirat en el Chat Noir de Montmartre, el mateix nom del local català ja evoca l’avantguarda parisenca, alhora que inclou el “quatre” en referència al nom dels seus fundadors: Santiago Rusiñol, Ramon Casas, Miquel Utrillo i finalment l’ànima del local, Pere Romeu.

L’any 1897 marca el final d’una llegenda i l’adveniment d’una altra. De fet, va ser quan Le Chat Noir va tancar les portes que les obrí Els Quatre Gats, un digne successor que va marcar l’inici de la bohèmia daurada a Barcelona i que va veure els primers passos de grans figures de l’art del segle XX.

Conegut pels seus esdeveniments avantguardistes, els visitants de l’establiment podien descobrir en exclusivitat els espectacles de titelles i ombres xineses, que esdevindran una mostra mítica del lloc.

Epicentre del Modernisme català, Els Quatre Gats va ser testimoni del naixement d’alguns i del floriment d’altres creadors. Residència de la modernitat i de la fantasia, el secret del seu èxit rau, sens dubte, en el seguiment de la línia d’un món en moviment i cada cop més cohesionat. Allunyant-se de la normalització oficial, els artistes comparteixen, s’influencien, inventen i produeixen conjuntament. Sense figures al seu entorn com Ramon Casas o Hermen Anglada Camarasa, Picasso, que va començar a freqüentar Els Quatre Gats, amb tan sols 17 anys, no hauria estat mai Picasso.

Actiu durant només de 7 anys, el cabaret dels Quatre Gats encara inspira en l’imaginari comú un període d’incandescència, una vida entre la transgressió i la

creació, una existència sense regles ni preocupacions pel demà, és a dir, la definició mateixa de la bohèmia. Esdevingut un referent tant en el món de l'art com en la cultura barcelonina, els seus artistes deixen per a la posteritat obres que, gairebé un segle més tard, encara estan habitades per la mateixa força i modernitat del seu moment.

«PRATS DE SANTA COLOMA, ANDORRA»,
s/d

MIR i TRINXET, Joaquim

COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ

ANGLADA CAMARASA, Hermen - *Clariana a Montserrat*
 BARRAU BUÑOL, Laureà - *A l'era, batent*
 CARDONA LLADÓS, Joan - *Dona amb nen*
 CASAS i CARBÓ, Ramon - *Retrat del dramaturg Joaquín Dicenta*
 DURANCAMPS FOLGUERA, Rafael - *Paisatge nevad*
 GALOFRE i GIMÉNEZ, Baldomer - *Paisatge*
 GALWEY GARCIA, Enric - *Paisatge amb ovelles*
 GRANER ARRUFÍ, Lluís - *Nenes a la claror d'un fanal*
 MARTÍ y ALSINA, Ramon - *Camps de blat a l'estiu*
 MASRIERA i MANOVENS, Josep - *Figura al bosc*
 MEIFRÈN i ROIG, Eliseu - *Mar del Plata, Argentina*
 MERCADÉ FÀBREGA, Benet - *Carrer rural*
 MIR i TRINXET, Joaquim - *Prats de Santa Coloma, Andorra*
 NONELL i MONTURIOL, Isidre - *Gitana asseguda*
 OPISSO SALA, Ricard - *Santiago Rusiñol*
 PUIGDENGOLAS BARELLA, Josep - *Paisatge daurat, Cerdanya*
 RIGALT i FARRIOLS, Lluís - *Paisatge*
 ROIG y SOLER, Joan - *Cases a la platja*
 ROS y GÜELL, Antoni - *Paisatge, el Ter*
 RUSIÑOL i PRATS, Santiago - *Pati i figura*
 TERRUELLA MATILLA, Joaquim - *Marina. L'Estartit*
 URGELL i INGLADA, Modest - *Paisatge*
 VAYREDA i VILA, Joaquim - *Paisatge amb vaques i figures femenines*

COL·LECCIÓ CARMEN THYSSEN

BARRAU BUÑOL, Laureà - *Eivissenca traient aigua del pou*
 DURANCAMPS FOLGUERA, Rafael - *Flors al vas*
 RIGALT i FARRIOLS, Lluís - *Corbera de Llobregat*
 ROIG y SOLER, Joan - *Platja de Vilanova*
 TERRUELLA MATILLA, Joaquim - *Platja de Port de Llançà*

COL·LABORACIÓ AMB ENTITATS

EL MUSEU CARMEN THYSSEN ANDORRA BUSCA UNIR ESFORÇOS I TREBALLAR CONJUNTAMENT AMB DIFERENTS INSTITUCIONS QUE COMPARTeixEN INQUIETUDS CULTURALS I SOCIALS. PER AQUEST MOTIU, EN LA NOVA EXPOSICIÓ PRENEN ESPECIAL RELLEVÀNCIA PROJECTES AMB DIVERSES ENTITATS, COM LA COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ I LA FUNDACIÓ ONCA.

«PAISATGE», 1892
RIGALT I FARRIOLS, Lluís

COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ

21

La cinquena mostra de l'equipament presenta un diàleg entre les obres de la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà i la Col·lecció Carmen Thyssen-Bornemisza, amb la voluntat de preservar i difondre la cultura i l'art al país.

“Per al Museu Carmen Thyssen Andorra aquesta exposició és el millor exemple que defineix a l'equipament andorrà com a espai de trobada entre la tradició i la modernitat. El museu vol crear sinèrgies entre entitats públiques i privades, i treballa perquè l'art del país estigui a l'abast de tothom i per a tothom”.

Pep Farràs, gerent de la Fundació Museand

«Talents amb denominació d'origen. De Rigalt a Puigdemongas» compta amb 23 obres de la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà i 5 obres de la Col·lecció Carmen Thyssen Bornemisza. La selecció, que ha estat ideada pels dos comissaris de l'exposició, Isabel Rodríguez i Guillermo Cervera, ha volgut primar la qualitat de les obres per sobre la quantitat, amb grans noms de la pintura catalana.

“La mostra és una gran oportunitat per fer conèixer una selecció important de la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà. Són obres que per primera vegada es mostren en un espai museístic d'Andorra. Aquesta exposició ens permet consolidar el nostre compromís com a entitat bancària de promoure, compartir coneixements i difondre la cultura”.

Joan R. Mas, director de Comunicació Corporativa,
Màrqueting i Transformació Digital Clients de Crèdit Andorrà

La col·lecció privada de l'entitat bancària, iniciada l'any 1989, ha anat creixent en els darrers trenta anys. Actualment alberga més de dos-cents quadres de pintors catalans destacats dels segles XVIII al XX.

Ara arriba a tots els públics una selecció de la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà, amb obres de finals del s. XIX i principis del s. XX, com les de l'autor Joan Roig i Soler, cofundador de l'escola Luminista de Sitges. Un altre exemple és el pintor Joaquim Mir i Trinxet amb l'obra *Prats de Santa Coloma, Andorra*, en la qual l'autor deixa un testimoni pictòric molt valuós del Principat, fruit de les seves estades a les valls als anys trenta del segle passat i que van servir-li com a font d'inspiració artística. Per aquest motiu, la pintura s'ha escollit com a imatge central de la mostra.

La col·laboració conjunta entre Crèdit Andorrà i el Museu Carmen Thyssen és una primerenca mostra de l'equipament museístic que evidencia la voluntat de reforçar els valors participatius amb les institucions del país.

També vegeu la Col·lecció d'Art de Crèdit Andorrà: <https://artcreditandorra.com>

La sinergia artística entre el museu i la Fundació ONCA ha permès que per primera vegada s'incorpori un discurs musical en el recorregut pictòric, que ha estat degudament escollit pel comissari artístic de la fundació, Albert Gumí.

“Aquesta col·laboració permetrà gaudir de les obres exposades al compàs de melodies de cambra, amb la voluntat de continuar creant una sinergia cultural entres les dues fundacions i unir l'art i la música en una *performance* atractiva pel nostre públic. La unió entre diferents arts enriqueix el discurs artístic”.

Teresa Areny, cap de projectes del museu i cap de producció
de la Fundació ONCA

Un total de 25 peces musicals interpretades per diferents formacions instrumentals, amb solos de piano o de guitarra, duos de veu i piano o trio de violí, violoncel i piano, seran les protagonistes d'acompanyar les obres en les àudio-guies de «Talents amb denominació d'origen. De Rigalt a Puigdengolas».

“La tria de les peces musicals per la nova exposició del Museu Thyssen ha estat una feina apassionant, amb obres de compositors coneguts com Isaac Albéniz o Enric Granados i d'altres desconeguts com Primitu Pardàs o Narcisa Freixas, gran compositora de la qual hem escollit varies peces que lligaven molt bé amb alguns dels quadres”.

Albert Gumí, comissari artístic de la Fundació ONCA

A la iniciativa s'ha comptat amb col·laboració de l'editorial i discogràfica La Mà de Guido: www.lamadeguido.com

PROJECTES COMPARTITS

EL MUSEU CARMEN THYSSEN ANDORRA ES COMPROMET DE FORMA DIRECTA AMB L'EDUCACIÓ I LA FORMACIÓ. PER AQUEST MOTIU PROJECTA LA PARTICIPACIÓ AMB INSTITUCIONS ACADÈMIQUES, COM LA UNIVERSITAT D'ANDORRA, AMB INSTITUCIONS MÈDIQUES COM L'HOSPITAL DE DIA INFANTO JUVENIL NOSTRA SENYORA DE MERITXELL O AMB ENTITATS SENSE ÀNIM DE LUCRE COM LES ASSOCIACIONS I CENTRES PER A PERSONES AMB DIVERSITAT FUNCIONAL.

SRCA I L'HOSPITAL DE DIA

25

El Museu Carmen Thyssen Andorra ofereix un programa educatiu als usuaris adolescents del Servei de Rehabilitació comunitària, el Servei de Salut Mental i l'Hospital de dia Infanto Juvenil Nostra Senyora de Meritxell.

El programa educatiu, elaborat especialment per les sessions del SRCA i l'Hospital de dia, dissenya una fórmula d'aprenentatge amb periodicitat setmanal en el que, de manera pràctica, endinsa els joves a tècniques artístiques i els capbussa en el discurs expositiu.

Durant aquestes visites, les persones amb trastorns mentals aporten les seves visions i interpretacions. Els tallers són una oportunitat de gaudi i volen fomentar l'expressivitat. L'objectiu és acostar els participants a un món ple de sensacions i matisos, aprofitant els recursos que ofereix l'art com a vehicle de comunicació.

El programa, que es du a terme des del 2018, suposa una presa de contacte amb l'art i ambdues entitats ho valoren satisfactòriament, ja que és un bon pas en la lluita contra l'estigma vers les malalties mentals. L'objectiu és continuar treballant en aquest sentit durant la nova temporada expositiva.

UNIVERSITAT DE MÀLAGA

L'equip del museu participa en les jornades educatives pels estudis de Tècnic Auxiliar en Entorns Culturals impartit per la Universitat de Màlaga.

La titulació està pensada per a joves amb discapacitat intel·lectual que fomenten la seva integració i la inclusió laboral dels futurs professionals en entorns culturals.

La col·laboració i l'èxit de participació que hi ha hagut en les dues edicions anteriors reforcen la sinergia d'enguany. Aquesta temporada, però, amb el repte afegit de la interacció a distància a causa de la Covid-19.

L'equipament presentarà un programa educatiu als alumnes per apropar-los a la institució i així posar èmfasi en la part proactiva i participativa, elements claus de l'equipament museístic.

El Museu Carmen Thyssen i la Universitat d'Andorra col·laboren estretament en la formació dels alumnes en l'àmbit cultural. El treball conjunt permet apropar els alumnes del curs de Bàtxelor en Ciències de l'Educació a l'entorn lúdic educatiu de les institucions culturals.

Per tercer any consecutiu, la tutoria universitària proposa un projecte molt més extens relacionat amb les necessitats inclusives del equipament museístic. L'objectiu és crear una guia didàctica per a nens de tres a dotze anys amb diversitat funcional per ser aplicada a les activitats del museu.

DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE XERIDELL

El plein air per la discapacitat és una col·laboració consolidada amb la Fundació Privada Nostra Senyora de Meritxell amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, que se celebra el mes de desembre. En aquest cas es proposa a tota la població la participació en el concurs d'obra gràfica per al disseny d'una tassa commemorativa, que es produeix des del programa d'activitats laborals, ocupacionals i terapèutiques de Xeridell.

COL·LABORACIÓ AMB LES ESCOLES D'ART

27

La projecció dels artistes del país impulsa a l'afany de col·laborar amb les escoles d'art, facilitant que les instal·lacions del museu esdevinguin un aparador amb diversitat de visions i percepcions per part dels artistes *amateurs* i en formació.

Per aquest motiu, la proposta "RE-interpretant Talents", que es va iniciar amb l'anterior exhibició, *Influencers en l'art. De Van Goyen al Pop Art*, es preveu que tingui continuïtat arran de l'èxit de l'edició anterior. La primera col·laboració va comptar amb la participació dels alumnes de l'Escola d'art del Comú d'Andorra la Vella, que van preparar una mostra de 36 treballs inspirats en l'obra *Variété* de George Tappert.

"Propostes com aquesta són sempre molt enriquidores pel seu gran potencial creatiu perquè dona com a resultat una gran diversitat de visions i percepcions diferents".

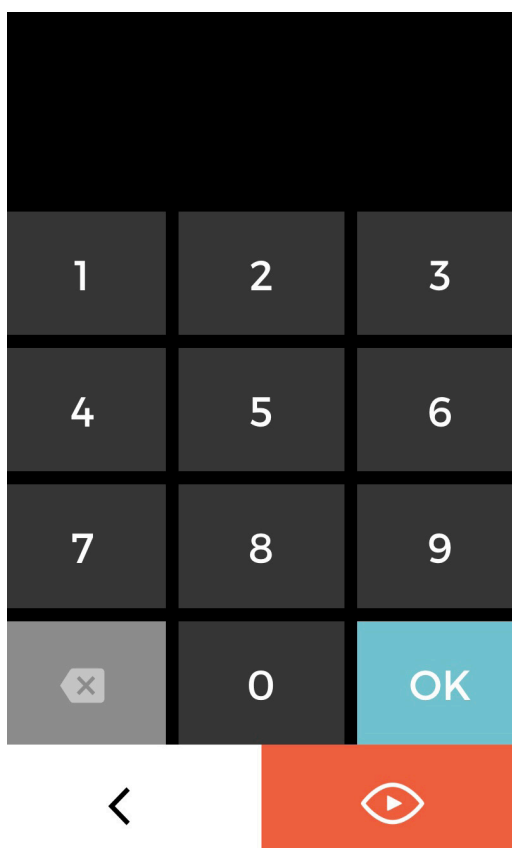
Neus Mola, cap de l'Escola d'art del Comú d'Andorra la Vella

ACTIVITATS

L'objectiu principal de les activitats ofertes durant la temporada expositiva és fomentar la participació cultural en l'àmbit local i de país. A més a més, degut a la situació sanitària, el museu ha decidit ampliar el número de sessions en tots els seus programes, tan infantils com per adults, per arribar al públic general de forma segura.

El calendari compta amb una gran varietat de propostes que van des dels conta-contes, la pintura, les visites tematitzades o els tallers creatius, que es connecten amb les obres exposades. Algunes de les activitats consolidades són: Nadal al Thyssen, Carnestoltes, Sant Jordi o el #pleinair que se celebra cada primer cap de setmana de mes.

NOVES TECNOLOGIES

Les àudio-guies amb pantalles tàctils permeten que el visitant s'endinsi a una experiència interactiva. Els dispositius reconeixen cada obra facilitant el recorregut amb informació complementària de la peça, la biografia de l'artista, la fitxa d'expert, com també els texts relacionats amb les escoles artístiques a les quals pertanyen.

A més a més, com a novetat, els visitants podran gaudir de l'exposició escoltant només el recorregut musical.

El museu aposta per les noves tecnologies aplicades a l'art, responent al seu paper de difusors culturals i mediadors entre les obres i els visitants. Les tres pantalles interactives, que es troben a la sala expositiva, permeten trobar informació addicional amb obres del National Gallery of Art i del Réunion des Musées Nationaux. L'experimentació tàctil fa possible la interacció per a persones amb discapacitats auditives.

«PAISATGE», s/d
URGELL i INGLADA, Modest

INFORMACIÓ ADDICIONAL

MESURES DE SEGURETAT I HIGIENE

El Museu Carmen Thyssen Andorra ha elaborat una sèrie de protocols aprovats pel Ministeri de Salut i el Ministeri de Cultura, per tal de garantir la higiene i la seguretat.

- És obligatori l'ús de la mascareta per accedir al museu.
- S'ha de fer ús del gel hidroalcohòlic dels dispensadors que es troben a les instal·lacions.
- S'han de respectar les senyalitzacions per mantenir les distàncies de seguretat i cal evitar les concentracions durant el recorregut.
- Es recomana utilitzar la targeta bancària per realitzar els pagaments.
- S'aconsella utilitzar els auriculars propis. Els dispositius de les àudio-guides del museu es desinfecten diàriament i després de cada ús individual.

Els aforaments permesos actualment són:

- 3 persones a l'espai destinat a botiga
- 20 persones a l'espai d'exposició (visita lliure)
- 12 persones a les visites guiades

Antic Hostal Valira. Avinguda Carlemany núm.37, baixos
Escaldes-Engordany, Andorra
AD700

Autobús: L1, L2, L3 i L4

HORARIS

De dimarts a divendres d'11 a 18 hores
Dissabte d'11 a 19 hores
Diumenge d'11 a 14 hores
Dilluns tancat

*Horaris subjectes a la Covid-19

TARIFES (AMB ÀUDIO-GUIA INCLOSA)

9€: entrada general
5€: tarifes reduïdes (+65 anys, -26 anys o amb carnet jove)
Gratuït: -18 anys

Últim passi a sala 30 minuts abans del tancament

CONTACTA AMB NOSALTRES

www.museucarmenthyssenandorra.ad

@cthyssenandorra

Museu Carmen Thyssen Andorra
Departament de Premsa i Comunicació
premsa@mcta.ad
Teléfono 00 376 800 800

COL·LECCIÓ D'ART DE CRÈDIT ANDORRÀ

<https://artcreditandorra.com>

PECES MUSICALS FUNDACIÓ ONCA

<https://drive.google.com/drive/folders/1KEiL1uEpkMPEJgCP6W9BBYk3L2g2P5vV?usp=sharing>

GALERIA D'IMATGES

<https://drive.google.com/drive/folders/1ZsznaujJlyX2yARBu1oGn9zbIsrRrDJB?usp=sharing>